Virran Varrelta

Päijälän kylän yhteinen äänitorvi
3/2018 - Lehden 27. numero

Kannen kuva: Merja Åkerlind

Neste Rallin Päijälän erikoiskoe nosti rallikansan kierrokset niin korkealle, että välillä piti pulahtaa ihan miehissä viilentymään.

Kylän turvallisuus-hankkeen kuulumiset
sivu 9-10

Rallikansa valtasi helteisen Päijälän!
sivut 4-9

ELY-keskuksen näkemyksiä tieasioihin
sivut 12-13

Lataa lehden sähköinen versio:

www.paijala.fi

Arvoisa kylä-lehtemme lukija!

Syysnumero 2018 on nyt käsissäsi. Takana lämpimin ja aurinkoisin kesä minun muistini mukaan. Mittaustilaston mukaan 0,3 astetta lämpimämpi touko-elokuu kuin edellinen lämpimin vuonna 1937. Tuota en voinutkaan muistaa, mutta tämän kesän lämpö ei hävinne mielestä poikkeuksellisuutensa myötä loppuelämänkään aikana. Kiitokseni kevät- ja kesäilmoista nousee katseen myötä ylös Luojaamme kohti. Mukana kiitos myös hyvästä maan sadosta osaltani, johon kiitokseen kaikki maata viljelevät eivät voi samalla tavalla yhtyä.

Fyysinen ja henkinenkin toipuminen kesän urakoista on vielä meneillään. Välillä tuntuu, että näinköhän tällä iällä vielä kykenee edes toipumaan, ainakaan fyysisesti. Suurin rasitus – joskin myös vastapainona mahtava annos erilaisia kokemuksia – aiheutui kyllä rallin järjestelyistä. Muuttunut reitti toi lisää rakentamista ja sen myötä edellytti aiempaa enemmän porukkaa mukaan erityisesti rallipäivän toteuttamiseen, mutta myös valmisteluihin. Edellisten vuosien kokemukset toki olivat apuna. Rakentajat ajoivat parhaimmillaan tuhansia kilometrejä. Moottorisahat, raivaussahat, trimmerit ja mönkijät sekä niiden käyttäjät kuluttivat polttoainetta ja voimavarojaan aiempaa enemmän. Teiden varret aina kymmenien kilometrien päässä kylältämme ja katselualueet kulkureitteineen saivat tarvittavat tuhatkunta kylttiä, musta-keltaista nauhaa vedettiin yli 10 kilometriä, oranssiaitaa yli 4 kilometriä ja roskakehikoita asennettiin koko alueelle yli 300 kappaletta ja myyntipisteet koko 24 km:n reitille rakennettiin, vain joitain valmistelutöitä mainitakseni. Kylän yhdistykset kiittävät kaikkia talkoolaisia ja maanomistajia!

Ensimmäiset katsojat saapuivat perjantai-iltapäivänä ja iltayöstä monet tienvarret ja yöparkit jo täyttyivät autoista. Järjestysmiesten ilta- ja yötyö ei aina ollut pelkkää hauskaa. Lähes 250 vapaaehtoista asettautui eri tehtäviinsä klo 4:stä alkaen. Sulku ajoneuvoille alkoi klo 5.15. Sitä ennen kaikki tarvikkeet piti olla toimitettuna noin 10.000 katsojaa varten eri myyntipisteisiin. Sitten pääsi vauhtiin lipunmyynti, liikenteenohjaus, kioskimyynti, ja lopulta myös ensimmäinen ralliauto kahdeksan jälkeen. Viimeinen sitten ennen iltaseitsemää ja sulku purettiin iltakahdeksan maissa. Siitä alkoikin parkkialueiden tyhjentyminen ja samalla kaiken rakennetun purkaminen seuraavien päivien aikana ja lopulta myös kirjallisten töiden loppuunsaattaminen. Nyt ollaan siinä, että ensi viikolla tiedetään, miten tuo talouspuolikin lopulta meni. Ennakkotietona: kuten viime vuonnakin.

Kun nyt istun tässä ja mietin tuota koko hanketta, niin en voi kuin ihmetellä, miten näin pieni kylä kykenee noin suureen hankkeeseen? Miksi monet ihmiset uhraavat viikkokausia ajastaan kylän eteen kesän parhaista viikoista? Mistä ja miksi taas kerran löytyi tuo yli 200 henkilön talkoojoukko toteuttamaan ralli-

päivän tapahtuman? Mikä on vastaus kunkin osalta? Palautetta on saatu. Kiitos siitä!

Kylän yhdistysten valitsemana rallihankkeen koordinaattorina en voi olla kuin tosi kiitollinen kaikille yhdessä ja jokaiselle erikseeen, joka omalla panoksellaan mahdollisti vuoden 2018 Päijälän pikataipaleen toteuttamisen. Jokaisen panos tarvittiin. Ilman sinua – talkoolainen – emme voisi nyt sanoa: Me teimme sen yhdessä!

Mutta nyt ollaan mielestäni rallin suhteen tienhaarassa. Moni joutui jo valmistelujen osalta ylittämään osiltaan voimavaransa, puhumattakaan siitä, että tuo rallipäivän pituus 16 tuntia oli monen kohdalla äärimmäisen raskas, liian raskas. Näin ei voida enää jatkossa toimia. Vaihtomiehistön saaminen on mahdoton vaihtoehto, joten vaihtoehdoksi jatkaa rallin toteuttamista Päijälässä on löydyttävä muita ratkaisuja. Me tiedämme, että rallista yhdistysten saama tulo on niiden toiminnan kannalta erittäin merkittävä, mutta vielä merkittävämpi se on kylän yhteisten hankkeiden toteuttamisen ja yhteisöllisyyden kannalta. Mutta ei mielestäni niin merkittävä, että se vaatii meiltä yhteisesti enemmän kuin kohtuuden nimissä voimme panostaa. Kädet ristiin ja rukoillaan viisautta tilanteen ratkaisemiseksi. Aina on vaihtoehtoja!

Kyllä kesään on kaikesta huolimatta mahtunut muutakin kuin rallia. Itse olen nauttinut saunailloista useimmiten tyynen Pitkäveden rannalla laiturilla istuen ja nauttien luonnon kauneudesta ja hiljaisuudesta vaimon kanssa. Samoin olen kiitollinen monien minulle uusien ihmisten tapaamisesta kesän aikana, mutta myös lasten ja lastenlasten vierailuista ja vanhojen tuttujen kohtaamisesta eri tilanteissa. Monet tapahtumat kylällä: kesä- ja lauantaitorit uusine ja vanhoine kävijöineen, yhteislaulu- ja runohetket Riihigallerialla ja Pirtillä, vierailut galleriassa omien kesävieraiden kanssa (jotka kaikki mykistyvät paikan kauneudesta), rukoushuoneen Suojoki-näyttely ja tiekirkko kohtaamisineen, pyhiinvaellus, kesäjuhla ja Simojoen suuren suosion saanut konsertti ovat rallitapahtumien lisäksi kaikki tuoneet uusia ajatuksia ja elämyksiä ja siten antaneet voimia ja tulevaisuuden uskoa – aina iankaikkisuuteen asti. En voi sanoa muuta kuin että olen kiitollinen elämästäni tällä kylällä, yhtenä teistä kyläläisistä.

Toivotan jokaiselle Jumalan siunausta alkaneen syksyn niin pieniin kuin suuriin asioihin, mitä ne sitten kunkin kohdalla ovatkin.

Hannu Lahtinen

RALLITUNNELMIA PÄIJÄLÄN EK:N VARRELTA

Lammela 1

Aamun ensimmäiset asiakkaat tulivat jo ennen aamuseitsemää kyselemään kahvia. Tässä vaiheessa sitä ei ollut vielä tarpeeksi, mutta viihdytimme asiakkaita ja myimme irtokarkkia, paistoimme lettuja ja juttelimme mukavia. Lopulta kahvia, lettuja, makkaraa, sämpylöitä myytiin täydellä vauhdilla ja rallikatsojat asettuivat katsomaan erikoiskoetta. Hieno tunnelma.

Japanilainen tv-ryhmä tuli kyselemään ja kuvaamaan kioskimme tarjontaa. Jokke paistoi heille lettuja ja koristeli ne mansikkahillolla ja KERMAVAAHDOLLA. Meitä kaikkia kuvattiin ja he maistelivat myös makkaroita ja juomia. Saimme myös heidät yhteiskuvaan Lotan ideoimaan Instagram-kehykseen ja kuvan saaman suosion perusteella arvelemme, että kyseessä oli kohtuullisen suosittu julkkis. Kuvalla on nimittäin noin 8500 tykkäystä.

Kauppa kävi koko päivän. Yksi jääkaapeista oli pakastanut osan limuista umpijäähän ja näistä tulikin meidän hellepäivän hittituote. Saimme jopa ranskalaisilta asiakkailta kommentin”Nice Café”.

Suurin haasteemme oli, kun sähköt sammuivat vähän ennen iltapäivän erikoiskoetta. Tiina-Maija kirmasi kaupalle hakemaan Esaa, kuten oli neuvottu. Esa oli järkkärinä sillalla, sai tuuraaajan ja lähti viilipyttynä katsomaan sulakkeita. Me olimme hermona. Vika olikin johtokelassa, josta oli kuormituksessa lauennut lämpösuoja. Asian korjasi virolainen rallivieras, jolla jostain kumman syystä oli mukana sähkötyökalut. Ennen kaikkea hän näytti napin, josta pitää painaa, jos ongelma toistuu. Onneksi ei toistunut.

Kaiken kaikkiaan 16-tuntinen päivä oli aurinkoinen ja mieleenpainuva, vaikka myös fyysisesti rankka.

Tiimin puolesta Tuula Suhonen

Lehtonen 1

Ykkös-Lehtosen myyntiryhmä kahvitti, grillasi, paistoi ja palveli reilusti yli kellon ympäri! Vieraat kiittelivät ja ylistivät vuolaasti niin myyntipisteen kuin koko Päijälän ek:n järjestelyjä.
- Tänne tullaan takuulla ensi vuonna uudestaan!, oli moneen kertaan rallikansan suusta kuultu lausahdus.

Ja usein perään kaikui vielä puolihuolestunut kysymys:
- Kai tämä järjestetään ensi vuonnakin?

Päijälän ek:n vilkkaimmassa myyntipisteessä vapaaehtoiskädet kävivät kiivaasti pitkin päivää, ja asiakasvirta soljui sujuvasti teltalla tunnista toiseen. Muurinpohjalettuja herkkusuut nyt joutuivat ennen toista vetoa tovin odottelemaan, mutta helteen helliessä sekään ei kenekään kisatunnelmaa latistanut - päinvastoin: vuoroa odotellessa vaihdettiin kuulumisia ja ehdittiin ostaa vielä vaikkapa rallimakkara letun kyytipojaksi.

Ogierin mutka oli jälleen maineensa veroinen, ja monituhatpäinen fanikunta näki niin huippuvauhtia kuin näyttäviä kaatojakin - ihan kuten kunnon rallissa kuuluu!

Juha Mäkinen

NESTE Rally Finland
More than a rally.
26.-29.7.2018

Lehtonen 2

Olipahan taas vilinää ja melskettä Päijälässä! Upeassa hellesäässä me kahvi- ja makkaramyyntitykit ahersimme iloisina ja taisi siinä hjuumoriakin tulla melkoinen annos.

Mikä oli ahertaessa, kun ralliväki jälleen kerran tuli ostoksille hymyssä suin ja pilke silmäkulmassa. Eivät siinä pienet jonot haitanneet (eivät muuten olleet ihan pieniä). Rahaa tuli niin paljon, ettei mahtunut enää kassaan!

Virolaisia katsojia taisi tänä vuonna olla melkein yhtä paljon kuin suomalaisia. Taas päätin, että en taida jaksaa ensi vuonna herätä puoli neljältä loma-aamuna, mutta saas nähdä, niin olen päättänyt ennenkin…

Elina Taipale

Kauppa

Rallipäivän aamuna neljältä talkoolaiset saapuivat pirteinä myyntipisteelle hääräämään ja jaksopäälliköt hakemaan eväspussukoita järjestysmiehille. Juoksutytöt hymyilevinä kysymään, tarvitteko mitään?

Elvi keitti tiekirkolla pannukahvit meille termariin. Lettupannut ja grilli kuumiamaan ja tarjottavat pöytään, eikun ostajia odottomaan. Ja kävihän niitä, vaikka helle taisi verottaakin. Letut, juomat maistui, paistajat panivat parastaan. Meillä oli hyvä tiimi.

Tauko oli pitkä, katsojat vaihtui, mutta olihan meillä "silmänruokaakin", uimassa paljon väkeä. Pieni välikohtaus sattui, kun joku asiakas tuli sanomaan, että yksi vessa on ollut jo pitkään suljettu. Koputtelimme, huutelimme, kukaan ei vastannut. Pelkäsimme jo sairaskohtausta. Mutta kun ovi temmattiin voimalla auki, vessa oli tyhjä, miten lie ovi jumittunut.

Kiitosta saatiin, vaikka aina vähän parannusehdotuksiakin. Päivä oli pitkä, mutta vielä jaksettiin hymyilläkin. Kiitos siitä katsojille ja talkoolaisille!

Maija-Liisa Pohja

Tiekirkko

Vuosi vuodelta ralli aikaistuu. Tänä vuonna piti olla tiekirkolla jo neljän maissa valmiina jakamaan viimeisiä tavaroita. Monikaan ei ollut tainnut ehtiä paljon nukkua, joten oltiin jo valmiiksi vähän pyörällä päästä: milloin oli lettupannu tai jotain muuta kateissa tai väärässä paikassa. Minäkin sain esimakua rallivauhdista, kun tajusin rallipuhelimen jääneen kotiin Tuomaalaan ja tien sulkemiseen oli aikaa 15-20 minuuttia. Ehdin nippanappa pois alta ajoissa, mutta rystyset valkoisena puristin rattia peläten, että jos nyt suistun tieltä, ralli myöhästyy takiani. Itse rallipäivä tiekirkolla olikin sitten melko rauhallinen, Kuhmoisten suunnasta tuli aikaisempia vuosia vähemmän katselijoita. Toki makkaroita, lettuja ja munkkeja paistettiin koko päivän, ja hernekeittokin teki kauppansa. Tiekirkolla on taattu myös jatkuvuus, sillä myyntitykkeinä toimivat 10-vuotiaat Amalia ja Henna.

Ulla Lahtinen Tiekirkko-tiimin puolesta

Lammela 2

"Ralli se oli minun rattoni ja makkaranpaisto työni juu", näin lauleskelivat Marja-Liisa, Maija, Aira, Aili ja muutama muukin Lammela kakkosella.

"Eikä siellä rinteessä kuusen juurella paistettu lättyjä pannussa vaan sitä keitettiin Juhlamokkaa monessa isossa pannussa". Sähköjen kanssa kun oli vaikeuksia. Yksi sähkökela ei toiminut ja sähköä ei yltänyt teltalle asti. Hätä keinot keksii. Kuusen juuri oli oiva keittiö. Huumorilla siitäkin selvittiin ja aina se helpottaa, kun voi syyttää johtoa!

Vanha kunnon Ojalan Laskuoppi auttoi rahastushommissa. Näin kertoili Luostarisen Marja-Liisa.

NESTE Rally Finland
More than a rally.
26.-29.7.2018

Pirtti

Pirtille rupesi tulemaan ensimmäisiä asuntoautoja jo perjantaina iltapäivällä, kaikkiaan niitä tuli n. 25. Yö sujui kaikin puolin rauhallisesti, vain aamulla oli pientä hässäkkää. Ampiaiset reagoivat poikkeuksellisiin oloihin ja yrittivät valloittaa Pirtin keittiön. Vasta Lehdon Risto sai ne taltutettua, niin että ihmisetkin uskaltautuivat sisään. Yöpyjille tarjottiin aamiainen. Åkerlindin Sainin keittämä puuro ja Ruokolan Ainon makeat mansikat saivat paljon kiitosta. Kuuman päivän kunniaksi myös jäätelö teki kauppansa.

Pirkko Lehto-Järvinen

Leppäkosken riihellä yöparkissa

Oli tiedossa pitkä rupeama myydä yöparkkilippuja pellolle ja jatkaa lipunmyyntiä vielä seuraavaan iltaan asti. Alku sujui hitaanlaisesti verrattuna viime vuoteen, mutta kuuden jälkeen alkoivat autojonot kasvaa molempiin suuntiin. Luulin pärjääväni yksin ja se sujuikin jo vanhalla rutiinilla, mutta kun jonon pää oli Ikosilla asti, riensi Jokke apuun ja saatiin pahin ruuhka selvitettyä. Kuunpimennystä en nähnyt mutta yö oli lempeän lämmin. Käväisin Pirtillä keittämässä pannullisen kahvia kolmen pintaan, mutta palasin pian takaisin kun aamuruuhka alkoi. Samoilla silmillä mentiin vielä iltaviiteen asti.

Yleisö oli jälleen kerran mukavaa ja kiitollista. Hankaluutta tuotti vain virallisen rallioppaan ohjeet, joiden mukaan moni tuntui eksyvän kaiken aikaa väärälle puolen rallireittiä pääsemättä mistään toisen puolen katselualueille. Useimmille sain selittää kiertotien englannin kielitaidollani. Sen seurauksena he päättivät jäädä Päijälään katselemaan rallia.

Leena Bragge

Turvallinen Päijälä - väliaikatietoja

Turvallisuusprojekti edistyy hyvää vauhtia. Älypuhelimen 112-Suomi -sovellus on nopea tapa saada hälytysajoneuvo avuntarvitsijan luo oikeaan paikkaan. Sijaintitietolomakkeesta näkee koordinaatit silloin, kun älypuhelinta ei ole.

Kesäkuun alusta lähtien olen käynyt viikonloppuisin kiinteistöissä ottamassa koordinaatteja. Jos ensimmäisellä vierailukerralla on kiinteistön omistajia ollut paikalla, olen samalla jakanut turvallisuustietoa. Laminoitu sijaintitietolomake on toimitettu sovittuun paikkaan seuraavalla kierroksella. Jos ei ketään ole paikalla, otan koordinaatit ja yritän tavoittaa asukkaat seuraavalla kerralla ja silloin minulla on myös sijaintitietolomake valmiina. Elokuun alusta lähtien olen kiertänyt kylää melkein joka päivä. Aika monet ovat viikollakin tavoitettavissa.

Olen tavannut paljon mukavia ihmisiä ja eteen on tullut erilaisia asioita, kysymyksiä, puutteita, toivomuksia ja parannusehdotuksia. Kirjaan kaiken ylös ja etsin vastauksia. Kuhmoinen Palvelee -lehti on hyvä apu, kun tarvitaan paikallisten yritysten tai kunnan palveluita – metsurit, puusepät, soranajo, nuohous ym. Suurten pihapuiden kaato näyttää olevan monelle ongelma ja myös turvallisuusriski lähellä olevien sähköjohtojen vuoksi. Teen listan jossain vaiheessa metsureista, jotka suorittavat pihapuiden kaatoja tai karsimista.

Kuhmoisten kunnan alueella on jonkin verran ongelmaa vääristä tai kokonaan puuttuvista tienumeroista. Tienviitat ovat paikoillaan, mutta kiinteistöjen numerot puuttuvat risteyksistä tai rakennuksen seinistä. Numerot saattavat olla myös vääriä. Esimerkiksi kun päätieltä kääntyy toisenniminen tie, siellä on yhä vanhat päätien numerot. Tien varrella saattaa myös olla kolmen eri omistajan kiinteistöt, joilla on kaikilla sama numero. Sekin on mahdollista, mutta numerot pitäisi erotella kirjaimin (a,b,c). Tätä ongelmaa ei juurikaan esiinny Päijälän ympäristössä Jämsän ja Oriveden alueilla, paitsi Sappeentiellä. Oikeat tienviitat ja numerot helpottavat hälytysajoneuvojen perille löytämistä, vaikka koordinaatit olisivatkin tiedossa. Olen ollut yhteydessä Kuhmoisten kunnan rakennustarkastajaan. Toivotaan, että tienumerot saataisiin lähitulevaisuudessa kuntoon – jo turvallisuudenkin vuoksi.

Syksy lähenee ja mökkeily vähenee, enkä luultavasti tavoita kaikkia asukkaita tämän vuoden puolella. Syystoriin mennessä olen jo ehkä käynyt kaikissa osoitteissa ottamassa koordinaatit. Olen jättänyt yhteydenottolappuja jonkin verran. En haluaisi jättää materiaalia kiinteistöihin, jos en ole varma, että ne löydetään ennen talvea. Jatkan keväällä vierailuja mahdollisuuksien mu-

Matkalla töihin.

kaan. Edellisessä lehdessä mainitsin jotain yli 300 kiinteistöstä – niitä on kuitenkin reilut 500. Aina löytyy uusia osoitteita, joita ei kartalla ole.

Syystorin 15.9. yhteydessä Pirtillä on kyläkokous, jossa kerron väliaikatietoja turvallisuusprojektin etenemisestä. Minulla on silloin kaikki siihen mennessä jakamattomat laminoidut sijaintitietolomakkeet mukana. Tulkaa kysymään, jos ette vielä ole lomakettanne saaneet.

Leena Bragge
turvallisuusprojektihenkilö
040-8326131
leenaobragge@gmail.com

Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahasto: Eurooppa investoi maaseutualueisiin

Rakkaudesta Rutiineihin
RR Kotipalvelua

Monipuolisia palveluja kotiisi ja sen ympärille
Mm.
Siivous
Ikkunoiden pesu
Asiointipalvelua ym.
kodinhoidollisia tehtäviä

Virpi Rasilainen
040 7786098
Länkipohja

”Tiekokous” ELY-keskuksen kanssa 14.8.2018

Tiet Päijälään ovat olleet koko vuoden niin ala-arvoisessa kunnossa, että kesätorilla kerättiin adressi, jossa pyydettiin audienssia Ely-keskuksen tievastaavien kanssa. Teemana ”Jotain tarttis tehdä kiireemmän kaupalla!”

Ely-keskus vastasikin ilahduttavan nopeasti ja palaveri Pirtillä pidettiin 14.8. Ely-keskuksen puolelta paikalla olivat liikennevastuualueen johtaja Jukka Lehtinen ja aluevastaava Marja Laavisto sekä Destian työmaapäällikkö Jukka Järvenpää. Kylän yhdistyksistä oli edustus ja yrittäjien tilannetta kuvaili Lassi Ruokola. Kaikkiaan paikalla oli 12 henkilöä.

Meillä kyläläisillä oli paljon kysymyksiä: Kuka ratkaisee, miten tietty määrä rahaa jaetaan? Mitä laki sanoo tien kunnossapidosta? Eikö joitain pätkiä voisi peruskorjata, että hoito helpottuisi? Miksi Pirkanmaan puolella ja Padasjoella tiet ovat paremmasssa kunnossa? Saako joku säästämisestä bonuksia? Mitä kyläläisten pitäisi tehdä, että teiden peruskuntoa saisi parannettua?

Keskustelua käytiin välillä kiivaastikin, mutta lopputulema - ja sen oikeastaan jo Lehtisen alkupuheenvuoro toi julki - että Ely-keskuksilla ei ole tiehoidon osalta ainakaan lisäresursseja tiedossa, 25-27 miljoonan euron kehys koko maan rahoituksesta tulee Keski-Suomeen, teitä on 5600 km, siinä liikkumavara. Äänekosken ympäristön tiet on kuulemma rakennettu erillisrahalla ja poliittisin päätöksin, ne eivät ole poissa meidän teiltämme.

Kaikkialla Suomessa on/pitää olla samanlainen teiden taso samanlaisessa tilanteessa. Elokuun alussa tullut uusi maantielaki tuntuu kuitenkin sallivan heikennyksiä: aiemmin siinä sanottiin, että tiestön laadun tulee olla liikenteelle tyydyttävässä kunnossa, nyt tyydyttävä kunto saa olla erilainen tien eri osilla. Huonokuntoisten teiden määrä tietyillä mittareilla mitattuna ei saisi ylittää jotain rajoja. Liikennemerkeillä sitten säädellään tieturvallisuutta.

Eri asia on, kuka teidemme kuntoa mittaa ja millä mittareilla. Urakoitsija tekee laatumääritelmät omavalvonnalla, hänellä on palvelusopimus Destian kanssa. Tienkäyttäjälinja on avoinna yötä päivää yleisön palautteelle. Elyssä ne menevät heti asianomaisten tietoon. Urakoitsijan on kuitattava jokai-

nen yhteydenotto. Näitä valitussoittoja ei ilmeisesti ole vielä tullut tarpeeksi, eli meidän tien käyttäjien kannattaa olla vielä aktiivisempia eikä vain kärsiä kaikkea nahoissamme (02002100). Ehdotettiin myös sitä, että joku säännöllinen tienkäyttäjä (esim. posti) voisi toimia yhteistyössä vastuuhenkilöiden kanssa informoiden tien päivittäistä kuntoa. Ely sanoi ehkä olevansa valmis sellaisiin kokeiluihin.

Teiden talvihoito: auraus, hiekoitus, polanteiden ja uranteiden poisto, vie puolet budjetista. Mennyt talvi oli runsaslumisuudessaan poikkeuksellinen, hiekkaa ajettiin Elyn mukaan tuplamäärä budjetoituun. Mutta alemmalla tieverkolla ei ole mitattavaa kitkavaatimusta. Se tarkoittanee kokemusten perusteella sitä, että meidän pikkutiemme saavatkin olla liukkaita. Jäätiin vastausta vaille – syy rahanpuute. Jos on 10 cm lunta, tie pitää aurata, mutta auraajista on pulaa Destian mukaan. Aurauksen myöhästyminen aiheuttaa ketjuraktiona polanteet ja liukkautta. Teidemme mäkisyys ja raskaan metsäliikenteen runsaus ovat oma haasteensa meillä tavallisille tienkäyttäjille. Mutta Ely-keskus ei voi kuin valittaa, kun rahaa ei ole. Veimme heidät kuitenkin Mäkimaahan tutustumaan pikku mäkiimme toiveena, että edes joitain harjanteita voisi höylätä pois.

Sopivasti tuli metsäkoneen kuljetusauto vastaan antaen hyvän esimerkin todellisuudesta.
Viime talvena-keväänä oli 1/3 teistä painorajoitettu, sellaista ei ole ollut miesmuistiin. Sekin aiheutti paljon vaikeuksia ja tulonmenetyksiä esim. yrittäjille. Mursketta ajettiin kuitenkin kuulemma normaalin 7 tonnin sijasta 12 tonnia. Tänä kesänä poikkeuksellinen kuivuus esti kevätkunnostuksen ja kesälanauksen, mikä teki tiestämme ihanan pyykkilautatien. Miksiköhän yksityistiet olivat kunnossa, ihmeteltiin. Onneksi satoi sopivasti ennen vieraidemme käyntiä, niin että tie saatiin vihdoin kuntoon. Ehdotus raskaammista tiehöylistä lanauksen tehostamiseksi ei saanut Destian kannatusta; koneet ovat kalliita ja käyttö vähäistä, siksi on tyydyttävä koneisiin, joiden teho ei riitä työn toteuttamiseen kunnolla.

Saimme aika kattavan selvityksen tienhoidon vastuista ja hierarkioista, mutta mitään konkreettisia parannusehdotuksia tilanteeseen ei luvattu. Bonuksista kukaan ei ollut Elyssä kuullutkaan. Poikkeukselliset luonnonolosuhteet, raskaan liikenteen runsaus, määrärahojen vähyys, siinä syyt meidän teidemme kunnolle. Mitä me itse voimme enää tehdä? Lähteä traktorimarssille eduskuntaan, kääntyä metsäteollisuuden puoleen, ruveta harrastamaan kansalaistottelemattomuutta remontoimalla itse tiemme (sitä ei Elyssä suositeltu). Saa nähdä, tuoko mahdollinen muutto Pirkanmaalle mitään uutta?

Ajellaan edelleen varovasti ja soitetaan tienkäyttäjäpalveluun aina tarvittaessa!

Kokouksen kulun kirjasi

Ulla Lahtinen

Lauantaitori

Päijälän ympäristön uudetkin ihmiset ovat löytäneet lauantaitorin. Koskisen Marjatan mukaan tänä kesänä oli aikaisempaa vilkkaampaa. Kahdeksana lauantaina siellä sai kahvia, lämpimäisiä ja juttuseuraa.

Tavataan seuraavan kerran syystorilla Päijälän Pirtillä 15.9!

Pekka Tennilän *heinäkuussa pitämän pingiskurssin syöttöharjoitukset menossa:* Elias Tanhua, Senni Lehto, Masi Lehto *(vasemmalta oikealle).*

Perinteinen Ryttylä Open - vaati uusintakierroksen yh Jussi Santanen *ja pääsi no (vas.),* Väinö Typpi *ja tap*

KUULUMISIA

Perinteinen yhteislaulutapahtuma heinäkuun alussa Riihigallerialla keräsi taas suuren joukon innokkaita laulajia. Tänä vuonna Ari Kajanderin *ja yleisön säestäjinä olivat* Paula Tervala *ja* Sonja Puolamäki.

Suven ja runon päivänä Pirtillä Hetti *ja* Rilla Paavolainen *ilahduttivat yleisöä runojen välissä musiikilla - ja* Aino *yllätti soittamalla huuliharppua.*

pihagolfturnaus pelattiin 15 osanottajan kisana 11. elokuuta. Voittajan löytyminen dellä pisimmistä väylistä. Martti Åkerlind *selviytyi siitä vähemmin lyönnein kuin usemaan palkintopallin korkeimmalle rapulle. Kolmossijan jakoivat* Jouko Järvinen *ahtuman isäntä* Matti Santanen, *jota saatteli palkintojenjakoon pojanpoika* Nooa.

KESÄTORIN KUHINAA

Yksi kesän helteisistä päivistä sattui Päijälän heinäkuiselle kesätorille. Myyjiä olisi mahtunut enemmänkin, mutta autopaikoista alkoi välillä olla pulaa. Keskustelu oli vilkasta niin toripöytien ääressä kuin kahvion puolella.

Lassi Matikainen *on viettänyt kesiä Pitkänveden rannalla 53 vuotta, ja kylä on tullut tutuksi myös* Marketta-puolisolle. *He muistelivat haikeina perinteisiä kesäjuhlia. Torilta lähti mukaan mustikkapiirakkaa sekä arpajaisvoittoja. Pariskunta olisi kaivannut lisää viherpuolen tuotteita. "Toivoisimme mahdollisesta suoramyynnistä tietoa ilmoitustaululle tai kylän nettisivuille."*

Aino Ruokola *oli jättänyt kirjaston nuorempien hoitoon voidakseen esitellä kyläyhdistyksen kirpputoritavaraa. "Sitä on kaiken aikaa tarjolla Pirtin näyttämöllä. Ovet ovat auki kirjastopäivinä."*

Lyhin matka myyntipisteelle taisi olla Mirkka Lempiäisellä. *Hän myi mökkinsä tuntumassa itse tehtyjä voiteita ja ekologisia kynttilöitä. Hänen voiteessaan on mehiläis- ja jojobavahaa sekä kaakaovoita ja -öljyä.*

Maire Ruokola *on jo lopettanut kotikirppiksensä ja kierrätysmyynnin kirkonkylällä. Jotakin perittyä sentään riitti vielä kylätorille.*

Tekstit ja kuvat: Merja Åkerlind

Lisää kesätoritunnelmia sivulla 26.

Riihigallerian 50 vuotta

Kerro kerro kuvastin, kumpi meistä on vanhentunut tuona aikana, galleria vai minä? Minä en tunnusta ja hirret eivät osaa puhua, ehkä.

Riihigallerian avajaisia vietettiin juhannuksena 1967. Se oli tapaus koko kylälle ja seudulle. Tyytyväinen taiteilija Niilo Suojoki toivotti vieraat henkilökohtaisesti tervetulleiksi ja Fanni-rouva tarjoili punavalkoisista Arabian kahvikupeista kahvia ja pullaa. Tarjolla oli myös kuivakakkua ja piparkakkuja santsikupillista varten. Kahvipöytänä oli korkea ja kapea hirsi "kaaririihessä". Holvissa

Sami Perttilän ja Eino Viikilän taide kohtasivat Riihigalleriassa.

oli Suojoen maalaama "Kankuri" louskuttamassa kaidetta ja lykkäämässä kudetta vireeseen.

Viereisessä takkahuoneessa oli seinän vieressä punakankainen muotoiltu sohva, soikea siro pöytä ja kaksi käsinojallista tuolia, kaunis ryhmä. Takassa paloi tuli ja valaistuksena vain katon kautta suodatettuna aurinko. Taulut olivat sijoitetut niin, että katosta tuleva valo loi jokaiseen tauluun sille sopivan parhaan tunnelman. Joka päivä Fanni haki uudet kukkaset luonnosta. Isot kimput koristivat portaita ja jokaista viittä riihtä.

Miten muka muistan tuon noin tarkkaan? Jouduin äidilleni pikkupiiaksi sinne. Fanni pyysi äitiäni pyörittelemään peruspikkupullia avajaisiin ehkä n. sata kappaletta."Aineista ei sitten nuukailla", oli neuvo. Niinpä voi, sokeri, kananmunat ja kardemumma -niin ja lehmän täysmaito olivat perusraaka-aineet. Pikkupullien ulkonäköä kohennettiin vielä paiston jälkeen emulsoimalla ja sirottamalla valkoista sokeria pinnalle.

Kahvi keitettiin joen toisella puolella olevassa saunassa. Äiti keitti kahvit ja minä raahasin pärekopassa puhtaita/käytettyjä kahvikuppeja toisessa kädessä ja toisessa pannumyssyn sisällä täyttä/tyhjää kahvipannua metodina vie mennessäs ja tuo tullessas. Luppoaikoina tiskasin ja kuivasin astioita. Välillä itse Taiteilija käväisi hörppäämässä kupposen ja istumassa hetken saunalla. Minussa

hän herätti hitusen kunnioitusta ja osasin olla hiljaa ellei minulta kysytty.

Nyt puoli vuosisataa myöhemmin olin taas jokusen viikon samaisessa paikassa keittämässä kahvia -tosin sähköllä ja keittimillä.

Onko mikään muuttunut tai onko mitään samaa? Suurin muutos tietysti on omistajan vaihdos. Nyt vastuu kaikesta on Kuhmoisten kunnalla ja kyläyhdistys hoitelee talkoilla viihtyvyyteen vaikuttavat tekijät ja toimii Fannina.

Galleriaan tultiin ennen joen toista puolta sillan yli. Galleriapylväikköön noustiin Leppäkosken veden virvoittamana ylöspäin portaita 36-metriselle terassille. Nyt päräytetään autolla nurkalle ja tullaan vähän kuin selustasta portaille. Olosuhteet ovat muuttuneet.

Juhannus on perinteinen päivä tulla Riihigalleriaan. Alkuaikoina siellä tavattiin entisiä leppäkoskelaisia. Tapa on säilynyt ja se on edelleen vilkkain aika kesästä. Tänä juhannuksena vieraita oli lähes sama määrä kuin avajaisissa 50 vuotta sitten, lähemmäs sata henkeä.

Avajaiskesänä muistaakseni kävijöitä oli liki 3000, tänä kesänä lähes 2500. Minulle suurin muutos on ollut saada kertoa alkuperäisenä kyläläisenä ja silminnäkijänä taiteilijapariskunnasta ja Riihigalleriasta sadoille tiedonjanoisille ihmettelijöille: "Kuka tämmöisen on rakentanut, miksi, paikkaan ei mihinkään mutta niin ihanaan?"

Etten se kuitenkin ole minä, joka on vanhentunut viidessäkymmenessä vuodessa?

Muistelee jo kalustoon kuuluva

Maija Saarijärvi

Hyötykasvikerho retkeili

Kerhomme on tänä kesänä ollut ”toimintakatkolla” tavanomaisista kokoontumisistaan, mutta perinteinen retki päätettiin tehdä 3.7.-18. Se suuntautui Ahlmanin oppilaitokselle Tampereen Koivistonkylään. Meitä retkeläisiä oli 12.

Lähtö Pirtin kentältä oli klo 9 aamulla. Osa porukasta kulki omia teitään. Olimme kaikki perillä klo 10 jälkeen. Ensimmäisenä meitä olivat vastassa lehmät laitumellaan. Ajoimme pihalla parkkiin ja otimme kahviossa kymmenenkahveet. Maija Saarijärvi oli valmistellut retkeä ottamalla selvää kohteestamme. Siinä kahvia juodessamme hän kertoi tietojaan talosta ja historiasta.

Meillä ei ollut opastusta paikan päällä, mutta saimme vapaasti tutustua pihapiiriin ja ympäristöön. Meidän varsinaisena syynä käydä retkeilemässä juuri täällä oli nähdä perinnekasvitarha. Se olikin rakennusten ympäröimässä pihassa isolla alueella. Sielläkin näkyi kuivan ja kuuman kesän merkit. Löytyi kyllä mielenkiintoisia ja tuttujakin kasveja kuten vanha mansikkalajike. Siinä ei ollut lajikenimeä, mutta olen löytänyt appeni Akselin vanhasta puutarhakirjasta sille sopivan nimen, Sieger. Se on satoisa, vaalenapunainen ja makea marja. Sellaista mansikkaa olen itse pitänyt hengissä jo 60 vuotta omassa kasvimaassani. Se lienee meillä Signen ja Akselin peruja. Päijälän Syväniemestäkin sitä löytyy, kertoi Elvi Hartikainen.

Kasveja oli satoja. Oli monivuotisia juurakoista nousevia perennoja ja itsekylväytyviä kasveja. Nimilappu kertoi myös paikkakunnan, mistä kasvi oli tuotu. Perinnekasvitarha on

Keskustelu oli vilkasta, mutta jutellaankohan tässä nyt perennoista vai rallista?

muutamien viime vuosien aikana perustettu uusi asia siellä.

sa. Saimme myös ostaa Leena Sarkkolan kirjaa Ahlmanin hengessä 1904-2004. Siitä löytyy Ahlmanin ni-

Perinnekasvitarhasta siirryttiin 100 puuta käsittävään omenapuutarhaan. Lajikkeita oli paljon. Omenapuun alla näimme myös kesäkurssilla olevia taidemaalareita. Laidalla oli vanha lasinen kasvihuone nyt tyhjillään. Sen päädyssä oli vadelma- ja karviasipensaita, joissa paljon kuivuneita osia kuten meillä kotonakin. Kasvihuoneen toiseen päätyyn oli rakenteilla uutta rakennusta.

Sitten tuli seurueellemme nälkä. Menimme syömään Annan ravintolaan. Anna Uotila oli Ahlmanin emäntäkoulun ensimmäinen johtajatar vuosina 1904-1942. Meny oli runsas ja siinä ruokaillessa helposti parituntinen vierähti.

Käytiin lopuksi vielä Kahvilapuodis-

mi vuodesta 1737 lähtien. Se on mielenkiintoinen tarina koululaitoksen kehityksestä tähän päivään asti; kuinka esim. kansanopistotyyppisestä koulusta tuli ammattioppilaitos pääteemana kuitenkin aina maa- ja kotitalous. Kirjaa voi myös lainata Päijälälän kirjastosta! Lisähuomio: Juuri tänä kesänä ovat fuusioituneet Oriveden Opisto ja Ahlman.

Alkoi satamaan klo 14.30. Silloin me retkeläiset suuntasimme kotimatkalle.

Aino Ruokola

Isomummon jäljillä

Isomummo on seikkaillut Virran Varrelta -lehdessä jo jonkin aikaa. Moni on ehkä pähkäillyt tekijää tai isomummon persoonaa -tai sitten arvannut.
Sanna Ruokolahan siinä kuvittaa Aino-mummonsa arkea – kuulemma ihan faktapohjalta. Toisaalta ehkä moni muukin mummo löytää yhtymäkohtia omaan elämäänsä. Ainakin isomummo saa hymyn huulille. Toistaiseksi ei ole kuulemma ollut vaikeuksia keksiä mummolle sattumuksia.
Sanna ja Aino-mummo ovat läheisiä toisilleen, Sanna kokee, että he ovat molemmat taiteilijasieluja, joilla on rento elämänasenne. Kun menee mummolle kylään, hänellä ei tunnu koskaan olevan kiire, vaikka aina onkin monta rautaa tulessa. Hän on perinteinen ihana lämmin mummo, eikä kuitenkaan perinteinen.

Sannassa tuntuu olevan runsaasti monipuolisen mummon geenejä (ehkä vähän äidin ja isänkin). Sanna Ruokola on 26-vuotias puualan artesaani ja hyvinvointiteknologian insi-

nööri ja yrittäjä, joka harrastaa pianon ja saksofonin soittoa omaksi ilokseen, retkeilyä ja vaellusta, piirtämistä ja jopa laskuvarjohyppyä. Hän asuu Jyväskylässä, mutta viettää myös paljon aikaa Päijälässä varsinkin isä-Vesan verstaalla valmistamassa RUOKO design -brändinsä tilauksia (www.ruokodesign.com).

RUOKO design tekee puisia kattausja keittiötarvikkeita, asusteita, laukkuja ja printtitekstiilejä. Hauska idea on käytetystä rullalaudoista tehdyt jakkarat. Sanna yhdistelee mielellään eri materiaaleja, kuten huopaa ja puuta, ekologisuus ja kierrätettävyys ovat tärkeitä. 15 jälleenmyyjää myy RUOKO designin tuotteita, sen lisäksi sosiaalinen media ja verkkokauppa ovat hyvä markkinointikanava. Lisäksi Sanna tekee tilaustöitä laidasta laitaan: kalusteita mittojen mukaan, entisöintiä, sarjakuvia (!) tai vaikka karikatyyripiirroksia sukujuhliin.

Kuhmoinen 150 -lautapeli on uusi aluevaltaus, joka lähti liikkeelle joskus vitsistä ja muhi pitkään. Juhlavuosi oli sopiva ajankohta sen toteuttamiseksi. Peliä tehtiin 250 kappaletta, joista vielä muutama kymmen on jäljellä -eli vielä sitä saa. Kukaties joskus on Päijälä-pelin vuoro? Kysyttäessä yrittäjyydestä ja sen epävarmuudesta, Sanna sanoo, ettei hän ole ainakaan vielä kyllästynyt epävarmuuteen vaan pikemminkin tykästynyt vapauteen. Onhan hän lapsesta asti nähnyt kotona pienyrittäjän arjen hyvät ja huonot puolet. Hän on pienestä pitäen saanut toteuttaa käsillään päässä rönsyileviä ideoita eikä oikeastaan koskaan ole osannut kuvitella itselleen mitään muuta kuin jotain luovaa alaa.

Entä voisiko hän joskus kuvitella muuttavansa Päijälään, missä asuu valmiiksi aika paljon Ruokolan klaania? Miksei, kunhan löytäisi sellaisen kaverin, joka olisi valmis samaan!

Sannaa haastatteli Ulla Lahtinen

Ainainen kesä

Siellä on aina kesä, ja taivas on sininen, sillä aurinko paistaa. Vehreiden puiden välistä pilkottelee kimaltelleva vesi. On levollista ja viihtyisää. ”Aavan meren tuolla puolen jossakin on maa missä onnen kaukorantaan laine liplattaa … siellä huolet huomisen voi jäädä unholaan”, niinkö? Ei, ei se ole saavuttamaton uni vaan itse asiassa jokaisen ulottuvilla ja itse koettavissa. Se on Päijälän tiekirkko, kyläkirkko, valoisan keltainen rukoushuone virran ja maantien varrella.

Kuinka moni väittämistä sitten on totta? Ensimmäinen on aina tosi, sillä tiekirkkoa pidetään kesäisin, tänä vuonna heinäkuun ajan. Toinenkin väittämä oli menneessä heinäkuussa totta. Kolmas väittämä on aina totta, ja neljäskin minun, silloin tällöin tiekirkossa päivystämässä olevan, mielestä. Siellä on mutkatonta rauhaa, ovi on auki ihmisten tulla ja olla, istahtaa halutessaan kahvikupillisen ääreen ja jutella itseään kiinnostavista asioista. Joillakuilla on kiinteitä siteitä Päijälään ja rukoushuoneeseenkin, jotkut tulevat ensimmäistä kertaa.

Keskustelun aiheet koskevat usein kylän ja rukoushuoneen historiaa, joskus puhutaan henkilökohtaisia ja hengellisiä. Mukava muisto edelliseltä kesältä on prätkä-äijä, joka piipahti sisään, istui kahvipöytään ja halusi keskustella muinaisaikaisista viljelymenetelmistä ja välineistä. Mikäs siinä.

Kuluneena kesänä, Kuhmoisten ja Riihigallerian juhlavuonna, rukoushuoneeseen oli kodeista koottu Niilo Suojoen maalauksia, joista tuli mielenkiintoinen kurkistusaukko hänen tuotantoonsa, kehitykseen maalarina ja elämäänsä. Ns. tieto rajoittui aikaisemmin Riihigallerian vakiomaalauksiin ja muutamiin kodeissa nähtyihin, usein omistajan kotitaloa ympäristöineen esittäviin töihin, mutta näyttelyn kuluessa päivystäjätkin saivat runsaasti oikeaa ja kertojien henkilökohtaisestikin kokemaa N.S. -tietoa.

Kesäisiä ja päivettyneitä vieraita kävi kuluneena kautena tiekirkossamme noin 230. Temppelin ovet eivät olleet siis auki turhan vuoksi. Avoin ovi on kodikas viesti, vaikka ovesta ei sisään astuisikaan: Täällä on elämää, olet tervetullut, tule joskus, tule toistekin. Tule myös tiekirkon päivystäjäksi, sillä siinä puuhassa kylän pieni kirkko käy tutuksi, oman tuntuiseksi paikaksi, johon kiintyy. Aika ei käy pitkäksi, sillä puuhaa on halukkaalle aina silloinkin kun ei ole vieraita, kukka-asetelmien rakentelua ja hoitoa, kahvinkeittoa ja tiskaamista, ja siivotakin pitää.

Kaikkein parasta on kuitenkin kyläkirkon kodikas, hiljainen hartaus, ilmapiiri jossa päivystäjäkin voimistuu.

Aulikki Niemi-Savolainen

Päijälän kesätorilla toimi tänä kesänä myös lastenkirkko

Katri Mikkola *ja* **Riitta Hellqvist** *saivat lastenkirkon vieraiksi muun muassa* **Laura Sihvon** *Helsingistä ja* **Niilo Forsblomin** *Lempäälästä.* **Elias Liehu** *säesti tuttua virttä.*

Lapsenlapset Ellen, 6, Elise, 3, *ja* Aksel, 5, Hyytiä *näkivät kesätorimainoksen ja houkuttelivat mumminsa* Teija Holmin *lähtemään Kylämältä Päijälään. Tarkoitus oli saada jotakin herkkua sekä kasvomaalaus. Niitä teki* Hetti Paavolainen.

Tuulivoimaa Simojoelta

Konsertti: Pekka Simojoki Päijälän rukoushuoneessa la 11.8.2018, järj. Päijälän Kristillinen yhdistys ry

Kun muusikko Pekka Simojoki lupautui konsertoimaan Päijälän rukoushuoneessa, hän mietti, mihin ihmeen korpikylään hän mahtaa joutua. Mutta Päijälä yllätti iloisesti: piha ja tienvarret alkoivat täyttyä autoista ja kirkkosali ihmisistä. Täyttä oli musiikkikin alusta loppuun.

Alkulaulu Anna tuulien tulla avasi mielen akkunat raikkaan henkäyksen vastaanotolle. Se rohkaisi unelmoimaan uudesta, ilosta ja innosta, Jumalan valtakunnan murtautumisesta keskellemme. Laulujen välissä hän tuttuun tapaansa jutusteli kokemuksistaan laulukeikoilta. Hänellä on ollut paljon koskettavia, mieleen lähtemättömästi painuneita kohtaamisia, jotka hän on koonnut hiljattain ilmestyneeseen keikkamiehen hartauskirjaansa: Mullan makua, taivaan tuoksua. Kirja tekikin hyvin kauppansa kokouksen jälkeen.

Pekka kertoi käyneensä pari viikkoa aikaisemmin Unkarissa, jossa hän on vieraillut useasti vuosikymmenien kuluessa. Siellä on jo 80-luvulta laulettu Afrikkalaista gospelmessua ja muita hänen varhaisempia laulujaan. Hän ilmoitti myös syyskuussa Tam-

Hengellisen musiikin esittäjä ja tekijä Pekka Simojoki lauloi Päijälän rukoushuoneen täydelle salille.

pere-talossa esitettävästä Sovinto-musikaalista, jonka hän on tehnyt Lasse Heikkilän kanssa. Toisella heistä oli vuosisata sitten punaisen ja toisella valkoisen puolen äänekäs agitaattori suvussaan. Musikaali on sovinnon käsi sukupolvien yli.

Historiasta kiinnostunut Simojoki kertoi vuoden 1696 kuolonvuodesta. Siksi luterilaisen kirkkomme virsikirjaan tuli 1701 Suvivirsi, jota menneisyyden unohtaneet nykyään vastustavat. Kertomuksensa perään hän esitti Nälkämaa-laulunsa. Se ja moni konsertin lauluista oli hänen 2016 julkaistulta Avara-levyltään. Useat hänen lauluistaan ovat niin tuttuja, että hän pyytää yleisöä laulamaan niitä kanssaan, esim. Kahden maan kansalainen, joka syntyi 1994 hänen käytyään Romaniassa.

Parikymmentä kappaletta esitettyään hän lauloi lopuksi yleisön kanssa Yksi nimi ylitse muiden. Se on yksi Simojoen seitsemästä virsikirjaan kuuluvista ja yleisimmin tunnetuista lauluista.

Teksti ja kuva: Risto Ojala

Virran Varrelta

- Päijälän kylän äänenkannattaja, syksy 2018
- ilmestyy neljä kertaa vuodessa
- jaetaan lähiseudun postilaatikoihin
- ladattavissa www.paijala.fi-sivustolta
- julkaisijat: Päijälän kristillinen yhdistys, Päijälän seudun kyläyhdistys, Mäkimaan Muhku
- toimitus: Leena Bragge, Hannu Lahtinen, Ulla Lahtinen, Pirkko Lehto-Järvinen, Marja-Liisa Luostarinen, Riikka Mäkinen, Aulikki Niemi-Savolainen, Risto Ojala, Maija-Liisa Pohja, Aino Ruokola, Sanna Ruokola, Maija Saarijärvi, Tuula Suhonen, Elina Taipale, Merja Åkerlind
- taitto: Juha Mäkinen
- yhteystiedot: Päijälän kristillisen yhdistyksen puheenjohtaja Hannu Lahtinen, 0500 304 769, hannu.lahtinen@paijala.fi
- Päijälän seudun kyläyhdistyksen puheenjohtaja Leena Bragge, 040 832 6131, leenaobragge@gmail.com
- Mäkimaan Muhkun puheenjohtaja Olli Lehto, 0400 645905

Lisää tietoa: www.paijala.fi, Päijälän Facebook-sivusto ja kylän ilmoitustaulut

SYKSYN TAPAHTUMIA PÄIJÄLÄSSÄ 2018

La 15.9. klo 9-13 Syystori Pirtillä.
Torin jälkeen kyläkokous: turvallisuus- ja muut kylän hankkeet, ralliyhteenvetoa.
Su 16.9. Langanvärjäystä luonnonväreillä -kurssi Tuomaalan saunarannassa.
Tiedustelut ja ilmoittautumiset Maija Saarijärvi 040 5034557. (Säävaraus)
Ti 18.9. klo 13 Kirjapiiri kirjastolla.
Luettava kirja Zinaida Lindén, Ennen maanjäristystä
Su 23.9. klo 13 Elojuhla ja myyjäiset Rukoushuoneella.
Jumalanpalvelus, kirkkokahvit ja huutokauppa vanhaan tapaan syksyn sadosta.
To 20.9 klo 18 Raamattupiiri Rukoushuoneella joka toinen torstai
(jatkuu parillisten viikkojen torstaisin)
To 27.9 klo 13 Päivätuokio Syväniemessä Hartikaisilla, Pitkänvedentie 350
La 29.9. Muhkun kotiseutupyöräily: lähtö klo 9 Mäkimaasta, n.9.30 Päijälästä Pömpelin, Tippavaaran ja Kalevalan kautta takaisin.
Matka n. 20 km, omat eväät.

Su 14.10. klo 13 Syksyn kulttuuripäivä/peli-iltapäivä Pirtillä
Pelataan Kuhmoisten kukot -lautapeliä (ota oma mukaan jos on)
Ke 24.10 klo 13 Päivätuokio Vintturissa Niemi-Savolaisilla,
Hahmajärventie 392
Su 28.10 klo 14 Minikirkko Rukoushuoneella.
Keskustelusaarna maallikkovoimin, laulua, rukousta ja kirkkokahvit.

La 3.11 klo 12 Muhkun perinteinen kekrinjuoksu Mäkimaassa.
Sarjoja kaikenikäisille juoksijoille ja kävelijöille.
Ti 6.11. klo 10-13 Kirjasto siirtyy talviaikaan,
eli on lauantain sijaan avoinna tiistaisin.
Pe 23.11 klo 13 Päivätuokio Tuomaalassa Lahtisilla, Tuomaalantie 60

La 1.12. Joulun avaus Päijälässä
Klo 9-13 Joulutori Pirtillä
Klo 18 Kauneimmat joululaulut ja kylän jouluvalojen sytytys Rukoushuoneella
26.12. klo 13 Tapaninpäivän joulukirkko Rukoushuoneella

Osallistumalla toimintaan edistät kylän palveluiden säilymistä ja kehittämistä.

Voit myös lähettää lehteen juttuaiheita, kirjoittaa juttuja ja antaa muutenkin palautetta ja ideoita.
Lisätietoa: www.paijala.fi, Facebookin Päijälä-ryhmä, kylän ilmoitustaulu